

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XLVII. Ч. 41. Джерзі Сіті, Н. Дж., понеділок, 20-го лютого 1939.

No. 41. Jersey City, N. J., Monday, February 20, 1939.

VOL. XLVII

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ НА ГРАНИЦЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ

Тел. „Свобода”: ВЕрген 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: ВЕрген 4-1016. 4-0807.

THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE

НЕ БУДЕ НОВИХ ПОДАТКІВ, КАЖЕ ПРЕЗИДЕНТ

КІ ВЕСТ (Флорида). — В поїзді на шляху до Флориди Рузвельт уділив газетярм побачення, під час якого заявив, що під теперішню хвилю уряд не задумує накладати нових податків, а прямуватиме до скріплення довіри бізнесу до адміністрації. Запитаний про зрівноваження державного бюджету і зменшення видатків Рузвельт відповів, що в засади це добра річ, але на які річі можна зменшувати видатки? Президент сказав, що всі ті, що критикують уряд за витрати, повинні разом говорити, на котрі річі уряд повинен видавати менше грошей, а тоді їх критика була б конструктивна.

ПРОТОКОЛИ ПРО ПРОДАЖ ЛІТАКІВ ФРАНЦІЇ.

ВАШИНГТОН. — Сенатський комітет мілітарних справ опублікував протоколи зізнань деяких високопоставлених осіб, між ними адмірала Лігія, генерала Крейга, та асистента секретаря війни. Джансона. З тих протоколів виходить, що коли до Америки прибула французька летунська місія, то президент вплинув на французів, щоб вони задержали свої завдання в тайні і не проголошували їх загальною. Президент особисто помагав тій місії купувати американські літаки, а навіть на спілку з секретарем скарбу, Моргентавом, фінансував закупню. Президент також дозволив французам придбавлятися, а навіть брати участь в пробах, найновішого американського бомбовика „Доглас 7 В”, проти чого протестував ген. Арнолд, уважаючи цей бомбовик за тайну американської армії.

ФРАНЦУЗИ НЕЗАДІ

ВАШИНГТОН. — Французька амбасада дуже незадоволена з того, що закупили літаки для Франції накопів стільки галуся. Французи переконані, що колиб американці були відразу довідалися про французьку місію і її закупню, то цього галуся було б менше. А це, що закупню держали в тайні, заставило американців підозрівати, що між американським урядом і Францією є якісь тайні порозуміння і союзи. Супроти того французи відтепер будуть оголошувати всі свої закупню.

УСТУПЛЕННЯ ТЕЙЛОРА НАБИРАЄ РОЗГОЛОСУ.

ВАШИНГТОН. — Уступлення асистента секретаря скарбу Тейлора, викликає в політичних кругах чимраз більші дискусії. Загально погоджуються, що причиною уступлення Тейлора є це, що він цілком не погоджувався з фінансовою політикою уряду. Уряд давав позички іншим країнам не на основі економічних засад, тільки політичних. З тих то політичних причин давав американський скарб позички китайцям, з політичних причин купував срібло в еспанських „льоалістів”, а також з тих причин президент шукав помічі в американським скарбі для французької летунської місії, хоч американські мілітарні круги цієї помічі відмовлялися.

ГРОЗЯТЬ ФАШИЗМОМ В АМЕРИЦІ.

САН-ФРАНЦИСКО. — Джордж Дейвис, президент американської торговельної палати, сказав в прилюдній промові, що теперішня політика уряду прямує до „державного капіталізму” й до тоталітарного устрою. „Вашингтон” говорив він — контролює і вміщує там де хоче більшу частину нашого працюючого капіталу. Він назначає висоту зарплат, годин праці і цін, а також займається 250 родами бізнесів, конкуруючи чимраз більше з приватним бізнесом”. Дейвис далі говорив, що американські громадяни морально приготувані проти фізичного фашистського перевороту, проти всяких фашистських організацій. Але тупо дивляться на це, коли до того самого прямує уряд при помочи економічних засобів і соціальних реформ.

ЩЕ ОДИН „КОНГРЕС НЕЧИСТИВИХ”.

ПІТСБУРГ. — „Рускій Вестнік” заповідає, що в днях 6 і 7. березня ц. р. відбудеться це один „народний конгрес КРСюжа в Пітсбург, Па.” в „асемблеум, давнтавн УМСА”, ріг Вуд стріт і 3-тої евні. Цей другий конгрес відбудеться на те, щоб досягнути „єдності”, якої не видно було на першому конгресі і обговорити „нешчасну долю не мадяров, не чехов, не українцев, але карпаторусов і Карпатської Руси”.

БОРІТЬБА ЗА ОБНІЖКУ ЦІН НА БУДОВУ ДОМІВ.

ВАШИНГТОН. — Судовий департамент почав розглядати справу боротьби з будівельними підприємствами, щоб змусити їх обнижжити ціни на будову домів. Боротьба буде вестись на основі „проти-тростевого закону”.

ВТЕЧА ЗА ГРАНИЦЮ.

Льоялістичні жовніри, втікаючи перед військами ген. Франка, втікають по черз границю до Франції. Група втікачів з раненим товаришем.

ИНСТИТУТ ВИЩОЇ РЕЛІГІЙНОЇ КУЛЬТУРИ.

Дня 8. грудня м. р. відбулося в Луцьку відкриття першого на Волині „Институту Вищої Релігійної Культури”, що постав при латинській єпископській курії. В склад слухачів, людей різного віку й різних фахів, приймають лише тих, що мають щонайменше середню освіту. Ціль Інституту? Приготовити, так би мовити, місіонерів із світських осіб. Одним словом, на Волині кожний римо-католик, повинен, одночасно зі своїм прямим фахом, бути ще належно підготованим місіонером.

ПОМЕР ЧОЛОВІК, ЯКИЙ БАЧИВ ТІЛЬКИ ВНОЧІ.

Як повідомляє французька преса, в своїй посілости в Англії помер у 89-тому році Жорж Едвард Смір. Довгі роки пережив він виключно вночі. Унаслідок якогось випадку в дитинстві його очі втратили змогу нормальної аперцепції світляних промінів, так що він не бачив за дня, зате бачив у темні. Клався спати раннім ранком, а будився ввечері.

ЗА ЩО КАРАЮТЬ УКРАЇНСЬКОГО СЯЩЕНИКА?

Городське староство у Львові покарало душпастиря українського робітництва, о. д-ра Михайла Соцуляка, гривною 15 зл. і заплacenням 7.50 зл. на Фонд Позашкільної Освіти за те, що помістив був в українській пресі заклики до складання датків на українських безробітних. Староство заборонило вести якунебудь допомогову акцію українським безробітним, незалежно від Державного Комітету Зимової Помочі Безробітним.

НЕГРАМОТНІСТЬ У КАНАДІ.

В 1931 р. було в Канаді 309,396 осіб вище 10. років життя, що не вміли читати ні писати; є це 3.79 процент усього населення в тому віці.

ОСТОРОГА ПЕРЕД ЗАРАЖЕННЯМ ПЕНЗЛЯМИ ДО ГОЛЕННЯ.

Краєвий департамент здоровля в Оттаві видав минулого тижня острогу до всіх провінціальних департаментів здоровля, щоб остерегли мешканців провінції перед купуванням квачиків до голення, заражених заразками антраксу. Ті заразки знаходяться на шерсті або щетині звірят; що терплять на антракс. Ті квачики мають походити з Японії. Одну таку посылку з Японії сконфісковано в Панова в Альберті і привезено до провінціальної лабораторії в Едмонтоні до розгляду. У Злучених Державах померла у стейті Норт-Декота одна особа на недугу антракситу.

ПЯТЬ ЧАСОПИСІВ ПЕРЕСТАЛО ВИХОДИТИ В ПРАЗІ.

З днем 1-го січня ц. р. перестали виходити в Празі: німецький щоденник „Богемія” (виходив 111 літ), чеський офіційний орган буншової влади „Праксе Новіни” (виходив 259 літ), „Прагер-Прессе” (орган буншового през. Бенеша, виходив 18 літ), дотеперішній часопис соціал-демократів „Право Ліду” (по 49 роках існування) і „Прагер — Абендблят” (німецький пополуудневий півофіційний орган). Два співробітники „Прагер-Прессе” переходять до „Прагер Тагблят-у”, що стає урядовим часописом. На місце „Права Ліду” появилася перше число часопису нової Партії Праці п. н. „Народні Праце”.

ТІФ, ДІДІ, МІМІ, КОКО ЗАБОРОНЕНІ.

У Німеччині заборонили здрібнілості Тіфі, Ділі, Мім, Кокко; вони не відповідають повазі німецького народу. Зате поручили надавати імена Зигфріда і Брунгільди.

НОВА УКРАЇНСЬКА ПРОМИСЛОВА СТАНІЦЯ У ЛЬВОВІ.

Дня 29. грудня 1938. р. відбулося у Львові посвячення нововідчиненої виробні стилевих меблів і різьб „ЕАР” при вулиці Короля Ліщинського 23. Акту посвячення довершив о. рад. Семчишин і привітав гарний почин, що заслуговує на широку піддержку українського громадянства. Власники підприємства п. Драган і мгр Підгородецький зясували прийним представникам наших установ і преси ціль і певну потребу такої станиці, якою є „ЕАР”.

І справді, меблі та різьби, що виробляє „ЕАР” — це своєнаціональна прикраса української хати. Вони сподучують у собі незвичайно созвучний новочасний стиль, практичність і едегантність з високо-вартісними взорами українського мистецтва.

Оглядаючи таку шафу, ліжко, чи інший мебел, маєте естетичну насолоду й вдовіля, бож це твір народнього духа, своєнаціональне мистецтво, розкішні взори в п'ятьох краєках, що ніколи не полиняють. Якщо мова про тривкість меблів, то немає сумніву, що вони куди практичніші, як т. зв. фюрніровані.

Ініціатори та власники поставили собі за завдання: дати тисячам українських хат спромому набути українські меблі та прикрасити нашу хату тією красою, яка їй належить, тобто національними взорами. Так і повинно бути. Нехай отже кожна українська хата пишеться українським мистецтвом.

РИЖ НА УКРАЇНІ.

Советський комісаріят рільництва затвердив план поширення, плянтації рижу на Україні. Цього року управа рижу має заняти 20,000 гектарів на Дніпропетровщині. Преса пише, що управа рижу на Україні дає добрі висліди.

В ПОЛЬСЬКІМ СОЙМІ ПРО „БРАТНЄ” СПІВЖИТТЯ З УКРАЇНЦЯМИ

ВАРШАВА. — Польська Агенція Телеграфічна подає, що полковник Венда, заступник предсідника сойму, говорив у соймі про відносини урядової партії, себто „Обозу Зєднученя Народового”, до українського народу в Польщі. Сказав, що визнає культурні й національні відміни і їх шанує, але під умовою, щоб „українська меншина” не розбивала польської цілості та не відгороджувалась від поляків муром ненависти. Є за співпрацю і братнє співжиття з українцями. Але підкреслює, що тільки польський нарід є справжнім господарем у Польщі. Також є проти всяких чужосторонніх впливів, що заважувалиб на унормованні польсько-українських відносин. Від жидів вимагав полк. Венда „підпорядкування себе волі польського народу”.

ПОЛЬСЬКИЙ ПРОФЕСОР ПРО ПОЛЬСЬКЕ НАВЧАННЯ.

ВАРШАВА. — Професор львівського університету Казимир Бартель, бувший польський прем'єр міністрів, виголосив в польському сенаті промову на тему розполітикованої польської університетської молоді. Він сказав, що та молодь веде політичну агітацію, але нічого не вчиться. Супроти цього університети в Польщі щодо науки страшно підупали. А студенти не вміють відповісти навіть на таке питання, ким був Реймунд Поанкаре, що був президентом Франції підчас війни, а потім її прем'єром і так дуже прислужився для повстання Польщі. В львівським університеті є постійні заворушення і бійки, а навіть убивства. Ось так, казав проф. Бартель, польська молодь користує з права університетської екстериторіальності. Він зазився за те, щоб той привилей знести і тим самим зменшити надужиття польської молоді.

КОНФІСКАТИ „НОВОЇ СВОБОДИ”.

ХУСТ. — „Нова Свобода”, орган Українського Національного Обєднання, зачинає підпадати щораз частіше — конфіскації. Конфіскують за критику празького уряду і за чесько-руські провокації, які зросли від часу афери з назначенням ген. Прхали до уряду Карпатської України.

„СЛАВА УКРАЇНІ”, АБО „МОЄ ПОВАЖАННЯ”, А НЕ „МАУЦТА”.

ХУСТ. — „Нова Свобода” пише на тему „Що нам не подобається в Хусті”. І подає, що жидівська інтелігенція завжди на вулицях провокативно говорить по мадярськи, та що „Міська Шадняня на Кор. Виноградах” у Хусті все ще залишила головний чеський напис на фронті банкового будинку, як також і фірма Тимко. Це вважає часопис саботажем, бо на тім терпить вигляд українського міста. Далі не подобається часописові те, що поліціянти на вулицях Хусту далі говорять з українцями по чеськи і по чеськи дають вяснення, а повинні мати настільки ввічливості, що коли ідуть український хліб, щоб говорили українською мовою. А найбільше вражає те, що 20-літня чеська влада поробила з многих таких рабів, що вони і досі по склепах, гостиницях чи на вулиці поздоровляють себе накиненим їм чеським „мауцта”, коли треба здоровити по українськи: „Слава Україні”, або „Моє поважання”.

ЗА ПОЛК. ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ.

ПЕРЕМІШЛЬ. — Остапа Романа Линду засудив суд на 5 років в'язниці, а Розалію Хархаліс на 3 роки в'язниці за те, що по вбивстві полк. Е. Коновальця мали розкинути на передмістях Яворова летючки, в яких прославляли Покійного.

ХОТІЛИБ МАТИ ЩЕ ОДНОГО „СВОГО ПАПУ”.

ВАРШАВА. — Польська преса далі розписується широко над тим, що польський примас о. Гьонд „має дуже поважні вигляди на те, щоб бути вибраним Папою”.

НЕЗАДОВОЛЕНІ З ПОЛЬЩІ.

БЕРЛІН. — Німецькі часописи підкреслюють, що Польща призначила до розпарцелювання великі простори землі, яка є власністю — німців.

ТУРЕЧЧИНА ПРО К. У.

ХУСТ. — Пресова Служба Карпатської України подає, що турецький часопис „Джумхуриет” з 8. січня б. р., що виходить в Істамбулі, помістив велику статтю про Україну. Є це перша стаття про Україну від 1920 року в турецькій пресі. В статті є поданий матеріял і про Карпатську Україну. Він неточний. Але це не диво, коли зважити, що пишуть нісенітничі про Карпатську Україну навіть і ті журналісти, що є таки в Карпатській Україні.

НЕ ВІДКЛАДАЙМО ПРАЦІ НІ ДОПОМОГИ, ЩО П ТРЕБА ВИКОНАТИ
ТЕПЕР. КОЖНЕ ДІЛО МАЄ СВОЙ ЧАС. ТОМУ СЕЙЧАС ПОСИЛАЙМО ЖЕРТВИ НА УЧАСТЬ УКРАЇНЦІВ У СВІТОВІЙ ВИСТАВІ, НА ТАКУ АДРЕСУ:

NICHOLAS MURASZKO, Treasurer

UKRAINIAN AMERICAN EXPOSITION ASSOCIATION
P. O. Box 1014, Church Street Annex, New York, N. Y.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays by the Ukrainian Press and Book Company, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1914 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодинокі числа три центи.		Three cents a copy	
На рік	\$6.00	One year	\$6.00
На пів року	\$3.25	Six months	\$3.25
На три місяці	\$1.75	Three months	\$1.75
Число в п'ятницю (з англійською частю):		Friday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	\$2.00	One year	\$2.00
На пів року	\$1.25	Six months	\$1.25
В Джерсі Сіті і Заграниці:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$9.00	One year	\$9.00
На пів року	\$4.75	Six months	\$4.75
На три місяці	\$2.50	Three months	\$2.50

Адреса: "СВОБОДА", Р. О. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

ОШУСТВО НАЙМИТІВ МОСКВИ

На блудний, дуже блудний шлях вступила та частина „карпаторосів“, що дала себе затягнути на „конгрес“, що відбувся в Нью Йорку дня 12. лютого б. р. Блудні вівці дали себе вжити для большевицьких хитрощів, коли приложили руку до проголошення злуки „Карпатської Русі“ за Союзом Советських Соціалістичних Республік. Практично, це не буде мати ніякого значення. Це очевидно. Зате шкода в тому, що вибраний для переведення цієї цілі „Карпаторуский Народний Комітет“ зможе тепер легше баламутити несвідомих і збирати гроші ніби для — жертв фашистського терору в „Карпатській Русі“. Бідні „делегати“ цілком певно не здавали собі справи з того, куди їх загнав часопис „Лемко“ разом з наймитами „інтернаціонального комунізму“, що були на тім „конгресі“ верховодами. Бо це ті наймити використали хитро „Святу Русь“ і загнали „карпаторосів“ в бік — червоної Москви.

Ми були певні, що наймити Москви возьмуться за це нікчемне ошуство. Передбачуючи це, назвали ми їх за те „смердячим стервом“. А „їх“, значить — верховодів. Грубі ці слова. І прикро було їх писати. І дуже вони заболіли „Лемка“. Та й на те були написані. Їх ми і тепер не жаліємо, а жалко нам хіба цього, що бракує нам ще яркішого виразу, яким можна б по народньому ще живіше окреслити юдину роботу зрадників нашого народу.

Нашому народові доводилося пережити не один такий сором. Бо шож гіршого могло бути від цього, коли треба було кожного року слухати, як у наших церквах виклиноано на приказ Москви одного з найбільших українських державних мужів — гетьмана Івана Мазепу, українського борця за вільну і самостійну Україну. Певно що й тоді були міліони таких, що через темноту і національну несвідомість навіть не знали, що це кидають прокляття на найкращого оборонця їх власних прав.

До таких, що тепер уже самі собі й з власної вини є найбільшими ворогами, належать і „карпатороси“ в Америці. Крутять ними червоні московські наймити, як крутили ними передше царські наймити, чи як крутять ними ще й тепер мадярони. Бо тільки вистарчить підійти до цього народу зі словами „руський“ і „Русь Свята“, а вже можна вхопити його за серце. Це добре знають зрадники. І роблять з цього „бізнес“.

Та це, що удари, звернені проти української ідеї, ідуть від тих, що є з нашої крові, не повинно бути для нас нічим особливим. Уже Шевченко болів над тим, що свої діти розпинають нашу Матір гірше ворогів. Та потішмося, що вже не довго жити тій зрадницькій роботі. Бо вже промовляє народна маса Карпатської України. Уже говорить саме життя. І то там на рідній землі. А це означає, що скоро виявиться справжня ролія ошуканців, що ведуть наших братів із Закарпаття у нове ярмо. Уже встає Шевченкова правда і настає страшний суд над ворогами визволення українського народу.

ЩО ВИКРЕСЛЮЮТЬ ІЗ СТЕНОГРАМ ПОЛЬСЬКОГО СОЙМУ ТА СЕНАТУ

Посол до варшавського союму Пеленський говорив у союмі м. ін. про автономний проект, що його внесли українські посланці. Він сказав:

„Хочу ствердити дивне явище. Адміністраційна влада заборонила щонебудь писати про територіальну автономію, все конфіскують, а суди конфіскають затверджують. Діється ще щось більше. Адміністраційна влада першого і другого ступня подає до відома, що на ніяких зборах не вільно говорити про територіальну автономію під загрозою судової відповідальності. Хотіли б ми знати від пана міністра, як генерального прокуратора держави, за який злочин будуть карати того, хто говорить чи ставить домагання територіальної автономії. Чейже не можна цієї справи підтягати під злочин державної зради. Стаття 93. карного закону каже виразно: „Хто намагається насильно змінити устрій держави, той підпадає карі“. Чи домагання територіальної автономії легальними засобами має щось спільного з „насиленням“. Ніхто інший, лише професор Маковський, теперішній маршал союму, у своїх коментарях до наведеної статті каже м. ін. таке: „Інакше мусить виглядати злочинне діяння, коли йде про зміну ладу. Діяння спрямоване для зміни ладу, що не має прикмет насилья, а навпаки, сперт на закон, не буде злочинним діянням“. Отже за що буде прокуратура притягати до відповідальності тих, які до-

магаються зміни ладу держави легальними засобами?“

На повищій запити посол Пеленський не дждався відповіді, ба що більше: цей уступ його промови викреслили зі соймового стенограму.

Мимоходом згадаємо, що український сенатор Микола Творидло на засіданні сенату 27. січня виголосив промову, в якій виступив із офертою до поляків і до польського уряду. Він заявив, що Українська Парламентарна Репрезентація бажає, щоб Польща була Піємонт для українського народу. „Хочемо — казав сен. Творидло — щоб польська державна рація була однозгідна з українською. Не перечу, що в українській справі є інспірації з Лондону, Парижу й інших міст. Я бажав би, щоб була інспірація лише з Варшави“.

Промова сен. Творидла мала такий наслідок, що польські сенатори нібито похвалили його, однак рівночасно польський львівський сенатор Семкович сказав, що вірить у ширість слів сен. Творидла, а попри це накинута на все українство, а ще зокрема на мітрополита Шептицького з наскрізь ординарною лайкою. Та в кабінеті маршала сенату Пристора відбулася нарада, на якій постановили викреслити зі стенограм ці непристойні слова сенатора Семковича, бо боялися що ця соромна лайка може принести для польської держави забагато шкоди.

„ОСТЕВРОПА“ ПРО УКРАЇНСЬКУ СПРАВУ У ПОЛЬЩІ

(УПС) Січневе число берлінського журналу „Остевропа“ містить статтю „Польща після віденського арбітражу“.

Основні думки такі:

Автор статті починає з того, що Польщі залежало при укладанні нових границь ЧСР на тому, щоб не зразити словаків. Тому поляки задовольнилися 250 кв. км. замість 2,400 кв. км., яких зразу домагалися. Варшава бажала, щоб Словаки повністю відірвалися від Праги й попала під польський вплив. Це було б перенісши, мовляв долю Карпатської України. Але польські надії розвіялися, бо в Словакині за останній час зросло протипольські настрої. Польське домагання спіль-

них кордонів з Мадярщиною прийшло вперше до вислову в інтерв'ю мін. Бека з пресою Герста. Після віденської конференції Польща почала висміювати Карпатську Україну як „нездібне до життя сотворіння“ й промовляли думку, що Відень оставив властиво цілу справу отвором. Коли не було ще уряду Волошина, поляки заступали плебісцит в Карпатській Україні, після цього ж почала заявляти польська преса, що такий плебісцит до нічого не доведе, бо населення не те для цього. Рівночасно писано, що в Карпатській Україні прийде до повстання проти уряду Волошина. Почалася теж полеміка з Румунією за її прихильність до

Карпатської України, а польський амбасадор в Бухарешті склав протест проти писань румунської преси на теми національних питань у Польщі.

Далі цитує автор голоси польської преси, з яких видно, що поляки хотіли заєсти разом з собою Румунію й Мадярщину для поборювання спільної „української небезпеки“. Румунія відпала й осталася надія на Мадярщину. Преса почала найчорнішими барвами малювати ситуацію в Карпатській Україні й звизвати Мадярщину до окупації країни. Мовляв, ніхто проти цього не виступить, зокрема й Німеччина ні, бо проти Карпатської України є Італія, яка скріпила своїм порозумінням з Англією й тому Німеччина не злегковажить італійських бажань.

Коли 30. листопада виголосив у Римі свою відому промову міністер Чіано, де згадав, що в питанні Карпатської України є і була повна однозгідність поглядів між Німеччиною й Італією і що стан, створений віденським арбітражем остає незмінний, в Польщі наступило протверзіння. Частина преси однаково ж промовчала це місце промови, інша почала все ще толкувати, що справа таки остає отвором. Та згодом повідомила частина польської преси, що Мадярщина достовірала цілком до політики осі Рим-Берлін й зреклася спільних кордонів з Польщею. Польські газети почали критикувати Мадярщину, що вона не відважилася на рішуче діло й заявила, що врешті справа обходить в першій мірі Будапешт. Отже хай собі роблять мадяри, що хочуть. Поляки далі спочуватимуть усяким мадярським домаганням. З цього часу тема Карпатської України не зникає з стовпців польської преси, але вже ніхто не надіється, що справа буде вирішена нині чи завтра.

Так отже не здобула Польща призи ні чехів ні словаків, відносно до Мадярщини й Румунії охолонилися, Карпатська Україна остала й поляки бачать її як огнище змагань за „Велику Україну“. Німецько-чеський меншинний договір виходить далеко поза межі німецько-польської меншинної декларації. Велику злість викликає в поляків плян будови німецької автошляхи через чеську територію — це, мовляв, щось нечуваного в Європі й подібного хіба до ніпонецької залізничі в Манджурії. Колись римськї шляхи були символом імперіалістичної „пакс романа“, тепер таким же символом „пакс германа“ стають німецькі автошляхи. Серед таких обставин почала Польща працювати для поліпшення ситуації

на двох відтинках: Литви й Советів.

З Литвою заключено торговий договір, а польська преса постійно пише, що всі чутки про польсько-німецькі пляни щодо поділу Литви неправдиві. Польський посол у Берліні навіть запитував в міністерстві закордонних справ, яке німецьке становище в справі Мемелю. Але куди більше враження зробило польське повідомлення з дня 26. листопада про розмови амбасадора Гжибовського з Літвіновим, які потвердили всі досі існуючі договори між обома державами, заповідають скріплення торговельних відносин й полегшення ріжних біжучих питань. Значіння цього договору стає ясним, коли зважити, що від півтора року немає вже советського амбасадора у Варшаві, що зірвані всякі пресові зносини, що комуністична агітація йшла безперервно в Польщі, що советська преса атакувала Польщу безперервно, а торговельні зносини були зведені до нуля. Польща стало підкреслювала, що її напрямною є виключити Москву з європейської політики.

З польського боку заперечують, що це карпатсько-українське питання вплинуло на польсько-советський договір. Але що це наближення послідувало після невдачі польських намагань мати спільний кордон з Мадярщиною, не є припадом. Без захитання рівноваги, яке згідно з польським переконанням наступило, було б неможливе наявляння ниток з Москвою. Зрештою сама польська преса заявляє отверто, що українське питання входить у гру і що Польща мусить створити собі спільний захист, щоб уважно слідкувати за розвитком подій у середній Європі, супроти якого західно-європейські держави заявили свою незаінтересованість.

Висловом польського й советського спільного погляду на українську справу є вчине 16 і 17 грудня дипломатичні кроки в Празі, якими обидві держави протестували проти політики уряду в Хусті й діяльності „Карпатської Січі“ та пропаганди на території ЧСР за Велику Україну. Польська преса почала атакувати ЧСР, що вона програшувала на своїй колишній ролі протинімецького осередка, хоче стати осередком плянів створення української держави коштом СССР, Румунії, Польщі, Мадярщини й північної Словакиї. Відповіддю полякам з карпатсько-українського боку було інтерв'ю мін. Ревая з „Л. Курером Цодзенним“, в якому він заперечив, що в Карпатській Україні ведеться протипольська пропаганда і що

там куються пляни для створення Великої України. Майбутнє радіо в Хусті не буде вести пропаганди проти Польщі — сказав мін. Ревай, — а „Січ“ не думає провокувати Польщі.

Непримириме польське наставлення супроти Хусту спричинило, що Польща нагло починає бачити іншими очима Совети. Смогоржевський писав в „Газеті Польській“, що советська армія, щоправда, „нездібна до офензиви, але боронитися вона може знаменно, бо має 100 дивізій піхоти, отже два рази стількі, що Німеччина. Англія на думку Смогоржевського не думає виключити СССР з майбутніх європейських договорів. Дуже обурюється польська преса на „обскуРНу пропаганду“ французьких газет, що почали пропагувати створення Великої України.

Карпатська Україна справді мала вплив на внутрішні положення у Польщі. Пропаганда за спільним польсько-мадярським кордоном довела до протестних демонстрацій української молоді у Львові, що викликало польські протидемонстрації — так, що Східна Галичина зазнала за останні 3 місяці тяжких потрясень. Далі згадає автор статті про заяву посла Мудрого в союмі проти польської політики супроти Карпатської України й про внесення УНДО-м проекту автономії для українських етнографічних територій у Польщі. Польська преса накинута на українські домагання автономії, а маршал союму відкинув внесок.

В половині грудня побував у Львові папський нунцій Кортезі, який висловив тут свою журу задля національних притивств і визвав обидві сторони до порозуміння. Згідно з польськими поясненнями, приїздив Кортезі на пряме доручення Ватикану, бо в поляки викликало велике невдоволення, що Митр. Шептицький висловив своє благословенство Карпатській Україні. Нунцієви предложили свої скарги обидві сторони. Ця обширна стаття кінчиться таким уступом:

„Події поставили Польщі тяжкі внутрішні й зовнішні завдання. Національний принцип, що був основою перетворення ЧСР, остає не без впливу на Польщу. Польська держава може з цього витягнути такий висновок, що під натиском своїх національних вимог, або ще гострим курсом здушити національність, а міжнародним наслідком цього буде намагання запобігти політикою, що її буде вести з державами, які почувують себе загроженними видвиненням української справи. Найближчі місяці покажуть, яку дорогу вибере Варшава, в цьому так важному для держави питанні“.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІ

П. Ч., Тамастон, Конн. — В січні жертв з Тамастон, в 15 ч. „Свободи“, має бути Пилип Чесний. Коли інші називали надруковані хибно справте їх. Нераз в рукописах подано невправно і треба витрачувати багато часу на відчитання. А нераз заїде і похибка. Це всюди буває. Ніхто не робить цього з злоби. Та цього менше було, якби всі привчилися виразно і чітко, на одній сторінці паперу, з належними відступами поміж рядками для поправок, писати дописи. А коли хтось у Вас не хоче давати жертви, бо „його назвище не так надруковано“, то це значить, що він не для справи дає жертву, тільки виключно на те, щоб його назвище стояло в газеті.

Микола Костомарів.

КУДЕЯР

ІСТОРІЧНА ХРОНІКА В ТРЬОХ ЧАСТИНАХ.

Частина перша.

(9)

— І ось напроці цього чоловіка іде назустріч якийсь старець біловолий, великий привітливий, і усміхається і говорить: вітай, чоловіче божий, прийшовши тут не по своїй волі, а по божому приказу; ходім до нашого мешкання. Чоловік цей і пішов за старцем і бачить: церковь стоїть, верхи у неї золоті, а доколя церкви дерева, а під тими деревами сидить одинаць старців в білих одежах, як сніг; а цей, що подорожного чоловіка привів, дванацятий, та говорить той старець цьому подорожному чоловікові: це наше мешкання, келій у нас і єма, dlatego, бо не треба: в ій околиці не буває ні дощу ні снігу, ні гаряча, ні зима, ні бурі; нема тут ні дикого звіря, ні гади і довитої, ні ко-

марів, ні мух, ні птниц; не буває у нас ні гризоти, ні недуги, а й смерті ніхто з нас ще не знавав. Церков отся, де приноситься безкровна жертва, побудована не нами, а ангелами невидимими. Тоді ті старці встали й сказали подорожному чоловікові: ходи разом з нами в храм божий помолитися. І ввійшов подорожний у церковь і бачить: цілий іконостас сєє від золота, а престол з камення самоцвітного; один старець одягнувся в ризи білі, блискучі мов срібло, прочі стали крилошанами; і як зачали вони службу Господню, так і здавалося подорожному, що він немов в небі, припав чоловік до землі, сам плаче, а на душі йому легко і радісно. А по службі всі вишшли і сіли за стіл під деревами та

подорожного разом з собою посадили; і їли хліб білий, м'який, та овочі і вино пили, а вино таке, що і капля в уста впаде, а вже по цілмі тілі розходиться невисказана веселість. І кажуть старці: ми хліба ані не сіємо ані не печемо, дерево у нас таке, що хліб родить, та й вина ми не робимо, бо само тече з ягід виноградин. А скінчивши їдлення, всі встали й заспівали. Тоді цей старець, що священодійствував, так говорив подорожному чоловікові:

„Бисті нікогда царство греческое, царство над царствами, а в нем царствующий град Константино. Царград наречесе, занеже над всіми градами земними цар бї. Тако пребисте, донедже наущенієм богомерзца папи Формоза, отпаде ветхий Рим от благочестія і с ним вкупі страни западня во тьму еретичества уклонишася, тоцію в гречестій страні благочестіе не ієзасяде: но дієством діавольським мнози от православних християн совратилисєся с пути істини, впадоша в блуд, в чревоєїствоство, враждованіє, кародієніє і во вся тяжкая, і Господь во гнїві своем посла на них агарян нечестивих і предаде гради і вєсти їх на расхищеніє, і мнози хри-

нікого же от міра, от него же взяти бисте, и не услышите гласа его; егда же приблизится время исполненія завіта Господня, тогда волею божією придет к вам сімо муж нікій, восхищен от міра, і тому подайте сія, яко приблизился час торжества всего християнства і паденія невірія агарянскаго“.

— Описія, по хвилі мовчання, старець сказав подорожному: „возвратисє в страну роїсьскую і подай сія імущим любов і ревность божію, наипаче же благочестію царю, единому под сонцем сущему. Блажен иже имат віру словеса твоими, а иже не имат віри і явится пред ним тоя глаголю, тоя постигнет нічто отъзв, уготованых не вірним в день воздаянія по ділом их. Аще хто не убоїтся и идет на брань с невірними, тому отпустєся грїхи, и не тоцію ему, но і роду его даже до четвертаго коліна, а иже убоїтся и не илет на брань, той посрамлен будет пред ангели в день судный“. По тих словах один старець повів подорожного до ріки; дерево нахилилося і подорожний перейшов по чім на цей бік ріки, і знов був піднесений у воздуху та перенесений в рідні сторони.

Цар жадібно слухав блаженного, але нараз прийшло йому на гадку: чи не хитрить цей блаженний та чи не підмовлений він сторонниками війни з Кримом, хоч рівночасно кара, обіяна в оповіданні блаженного за зневіру, жала його. Трохи помовчавши, цар сказав:

— Шож цей подорожний чоловік, чи він був родом руский, чи як? А коли руский, то як він говорив з старцями? Вони чейже греки і по руски не знають.

— Абож то руский не може навчитися по грецьки? — відповів старець: — і колиб не навчився, то чи Бог не може отворити йому розуму так, що не вчившись мови, все порозуміє? Апостоли не вчилися мов, а коли зійшов на них Дух Святий, то і заговорили всіми мовами.

Правда — сказав цар. Відтак трохи помовчавши, поспитав:

— Цей чоловік, що його понесло до старців — це ти?

— Я, або не я, — відповів блаженний, — чи тобі не все те одно? Письмо каже: іміющіє уши слышати да слышат.

(Дальше буде).

КАСОВИЙ ЗВІТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ЗА СІЧЕНЬ 1939 РОКУ

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата

Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ Заплата Відділ За

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ ЗА СІЧЕНЬ 1939 РОКУ

СТВОРЕНО ОТСІ НОВІ ВІДІЛИ

Український Товариський Клуб, відділ ч. 419, в П'єтсбурзі, Па.
Тов. "Запорозька Січ", відділ ч. 421, в Томасоні, Конн.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Ференц Дмитро.
В. 3. Фіцула Іван.
В. 8. Вашич Михайло.
В. 20. Якимів Катерина.
В. 22. Давидов Анна, Олена, Давид Іван, Коцур Іванна, Любас Катерина, Маніш Марія, Манціш Михайло, Попел Джері, Тимець Марія.
В. 23. Башта Олександра, Винник Волтер, Яшин Анна, Машко Ніна, Білоскопський Іван.
В. 25. Д-р Вахна Ілія.
В. 27. Сировицька Зоя, Сировицька Ліяна.
В. 34. Федорко Іван.
В. 43. Деліман Андрей.
В. 48. Сова Данило, Сова Анна.
В. 50. Кобилська Марія.
В. 53. Микитко Розалія, Криванич Іван, Саладак Василь, Середницький Микола, Усик Віра.
В. 54. Білинський Іван.
В. 58. Довгань Михайло.
В. 63. Гомеда Анна.
В. 75. Маринан Анна, Комаринський Іван, Маринан Олена.
В. 81. Ястремський Станіслав.
В. 83. Кавіська Марія.
В. 91. Січка Василь, Сандіа Григорій, Сандіа Ева.
В. 102. Карпінський Микола.
В. 124. Лєгкий Іван.
В. 125. Попел Кароліна, Баран Стефа.
В. 128. Андронко Михайло мол., Шелана Дмитро, Андронко Катерина, Діах Михайло.
В. 130. Габерман Анна.
В. 138. Качмарик Марія.
В. 155. Сегін Юлія.
В. 158. Зозула Василь.
В. 161. Ковальський Лев, Петрошечен Олена, Фірич Стефан.
В. 164. Сарасіно Фріц.
В. 168. Стець Михайло, Стець Нея.
В. 175. Залпінський Олександр.
В. 180. Пулк Джері Е., Дорш Софія.
В. 190. Ногіш Маріон М., Каволський Іван.
В. 191. Пашкевич Петро.
В. 192. Гось Силвестер.
В. 196. Циньоричин Волтер В.
В. 198. Лисак Волтер П.
В. 204. Самчук Катерина Гук Павло, Костів Юрій, Костів Дмитро, Дусаненко Волтер А., Дусаненко Богдан Т.
В. 210. Голдрін Анна.
В. 219. Драч Михайло, Хомек Іван.
В. 221. Тимець Нейт, Будин Іван.
В. 228. Худиня Ева.
В. 234. Рой Вітам.
В. 235. Бобак Іван.
В. 237. Костак Вілем, Стеців Теодозія, Каховець Михайлина.
В. 245. Скоропад Вітам.
В. 252. Вігак Евастія, Вігак Анна.
В. 254. Дзят Осип, Дзят Анна, Янчанська Олена, Карушинський Іван.
В. 262. Нейш Франко.
В. 264. Леак Олена Корба.
В. 268. Ліпка Волтер.
В. 275. Подорожний Василь.
В. 277. Ларчик Андрей.
В. 279. Ярошенч Катерина, Андреев Павліна А., Андреев Марія Лікон Катерина, Стефані Андрей.
В. 280. Подішан Марія, Скаласка Анна.
В. 281. Чмер Марія, Тарнопольська Осп.
В. 283. Хомин Марія.
В. 284. Букстон Альфред.
В. 285. Забч Олена.
В. 291. Шубовський Михайло, Пецьорка Метвій, Непорядний Джероу, Леско Волтер, Савчин Михайло.
В. 295. Лесьяня Анна.
В. 305. Сорочанч Стефан.
В. 310. Савчин Пилип.
В. 316. Кемер Ольга.
В. 317. Моздзір Іван, Моздзір Григорій.
В. 318. Голубовський Олександр, Кловчин Софія.
В. 323. Кархут Осип М., Янчинин Мінні Л.
В. 324. Пошляк Марія.
В. 331. Антоніч Карлс, Гаутус Михайло.
В. 336. Іваночко Марія, Куц Марія, Кемерук Анна.
В. 343. Паларіш Перло.
В. 345. Лушів Феліа, Лушів Іванна.
В. 348. Кадаба Тіт.
В. 358. Міхно Дорота.
В. 361. Каталка Аліса, Каталка Осип, Костів Нея, Савітун Іван.
В. 365. Каміська Марія.
В. 369. Пошляк Петро.
В. 370. Венечук Михайло, Шумовський Едвард.
В. 371. Ступка Софія, Варнерка Папаня, Шумська Стефанія, Ступка Петро.
В. 375. Данько Антоній, Данько Стефа.
В. 388. Весоловський Михайло, Весоловський Іван.
В. 393. Васильч Гетейн К., Селі Анна М., Максимик Марія, Марчук Лев, Гаршич Волтер, Бунік Микола, Брошнівська Павліна, Брошнівський Микола, Атаманчик Дмитро, Атаманчик Марія, Атаманчик Тереза, Атаманчик Осип Е., Атаманчик Франко, Петровський Іван, Стронік Осип.
В. 397. Піско Анна.
В. 398. Лемко Петро, Олешко Стефанія.
В. 399. Павлюк Елвара, Ла Пайнт Писин М., Ла Пайнт Мерик Дж., Кармазин Бернард, Глаудн Вілам, Артоні Андрей З.
В. 406. Голдавич Франко, Білєць Вітам.
В. 414. Брезітський Рудольф.
В. 416. Ковальчик Іван, Романович Волтер, Стефані Мейо, Стефані Магара, Кобелевський Реймонд.
В. 417. Андранко Олена.
В. 419. Козак Джері, Ласик Юрій, Василік Михайло, Василік Антін, Василік Марія, Кухар Юлія, Майнош Михайло, Майнош Амелія, Король Мірослав, Ласик Володимир, Манджик Анна, Ніхайд Іван, Саладак Іван, Попатак Марія, Шурко Осип, Бенжмен Луїсія, Король Анна, Ласик Марія, Сулик Анна, Манджик Волтер, Нейхайд Микола, Кухар Іван, Ласик Манджик, Манджик Стефа, Ко-

роль Борис, Ласик Марія, Дуалит Павліна, Попатак Джері, Кухар Ресейда, Котула Іван, Сулик Михайло, Бельський Іван Ф., Король Волтер, Король Микола П., Ласик Анна, Ласик Вітам.
В. 421. Цяк Тесія Анна, Чесник Пилип, Береза Юлія, Молтор Марія, Шеремета Осип, Кіндрат Іван, Береза Андрей, Миків Теодор, Шеремета Софія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Катанчик Юстіна, Пих Анна, Поплавська Ева, Катанчик Павло, Полінич Данило, Поплавський Антін, Раповий Володимир, Тирлич Нестор, Іваніч Едвард, Ванько Константин, Ванько Михайло, Федак Нейт, Майовський Михайло, Жира Ефрозина, Рапапа Анастасія, Рапавий Осип.
В. 12. Шелєцький Кондрат.
В. 15. Чорна Катерина, Біловус Ольга.
В. 20. Семчук Адам, Семчук Кароліна, Костецький Іван, Костецька Анна.
В. 39. Добрович Петро, Лютеран Михайло, Буря Текля, Пахолок Андрей, Клочко Яким, Гусак Михайло, Гусак Емілія.
В. 78. Старожерський Семко, Козей Василь, Боичак Андрей, Косіньський Михайло, Машовська Юлія, Машик Михайло, Клочко Михайло, Фірик Яким, Ваврашко Антін, Ваврашко Пелінія, Ваврашко Франко, Ваненчук Антін.
В. 88. Микитяк Дмитро о.
В. 90. Лопшин Іван.
В. 97. Мельник Текля, Мельник Михайло.
В. 102. Кардмаш Михайло.
В. 106. Гульчій Микола, Савкін Ольга, Юшак Максим.
В. 135. Пакітська Марія, Підкальницький Андрей.
В. 144. Бобла Марія.
В. 216. Янєвич Текля, Олешук Стефанія.
В. 218. Оселан Флоренс А.
В. 219. Вітенько Анна, Точ Микола, Юрій Леман, Юрій Михайло т. В. Рігетак Ілько.
В. 238. Зварич Михайло.
В. 244. Бендза Василь, Бендза Стефка.
В. 247. Бенічій Іван.
В. 264. Стефана Евелін.
В. 268. Стець Крістіантій, Стець Теодор.
В. 278. Митчак Анна.
В. 304. Коваль Дмитро.
В. 317. Петроніч Катерина.
В. 338. Саладак Василь, Грицьк Іван.
В. 361. Ленчук Павло, Вовк Василь, Залпінський Михайло, Груховський Данило.
В. 388. Пікович Анна.
В. 412. Футчак Михайло, Присапський Михайло.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ ЗА ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 20. Скіхун Олена, Скіхун Іван.
В. 24. Гомяк Анна, Гомяк Степан.
В. 25. Волочук Микола о.
В. 30. Сивий Григорій.
В. 34. Скузьська Розалія, Скузьська Марія.
В. 147. Чорний Павло.
В. 183. Рєвак Петро, Рєвак Теодор.
В. 191. Березинський Юрій.
В. 203. Скузьська Анна.
В. 212. Флоренс Анна.
В. 242. Митчак Марія, Митчак Косць.
В. 247. Богоніс Теодор, Богоніс Анна, Богоніс Розалія.
В. 288. Нейт Теодор.
В. 292. Козакевич Іван.
В. 296. Коваль Петро.
В. 397. Подкопко Стефа.
В. 405. Даниляк Василь, Даниляк Іван.
В. 406. Тарас Андрей, Тарас Параска, Тарас Ольга.
В. 419. Василік Вітам, Василік Анна, Костек Михайло, Костек Анна, Попович Іван, Рєвак Іван, Вошімок Анна, Дуалит Дмитро.
В. 20. Скіхун Олена, Скіхун Іван.
В. 24. Гомяк Анна, Гомяк Степан.
В. 25. Волочук Микола о.
В. 30. Сивий Григорій.
В. 34. Скузьська Розалія, Скузьська Марія.
В. 147. Чорний Павло.
В. 183. Рєвак Петро, Рєвак Теодор.
В. 191. Березинський Юрій.
В. 203. Скузьська Анна.
В. 212. Флоренс Анна.
В. 242. Митчак Марія, Митчак Косць.
В. 247. Богоніс Теодор, Богоніс Анна, Богоніс Розалія.
В. 288. Нейт Теодор.
В. 292. Козакевич Іван.
В. 296. Коваль Петро.
В. 397. Подкопко Стефа.
В. 405. Даниляк Василь, Даниляк Іван.
В. 406. Тарас Андрей, Тарас Параска, Тарас Ольга.
В. 419. Василік Вітам, Василік Анна, Костек Михайло, Костек Анна, Попович Іван, Рєвак Іван, Вошімок Анна, Дуалит Дмитро.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ ЗА СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 312. 1 член.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНИ:

В. 1. Василік Емілія, Басаліга Іван, Гігович Осипа, Кізак Анастасія, Кізак Іван, Кізак Володимир, Олєсевич Теодор.
В. 9. Пелєх Іван, Пелєх Анна.
В. 10. Погода Марія, Завілян Милько, Погода Іван.
В. 11. Рудий Петро, Руда Марія.
В. 20. Ногаш Кесня, Чепко Анастасія, Рєвак Анна, Білик Михайло.
В. 21. Митчак Василь.
В. 25. Онуляк Ольга, Грановський Олександр Н., Каштанюк О. Богдан, Левинський Іван, Левинська Медяна, Сибій Ольга.
В. 31. Прошак Анна, Прошак Катерина, Прошак Кесня.
В. 40. Макаровський Андрей.
В. 41. Морозович Анастасія, Морозович Михайло.
В. 42. Тюринч Володимир.
В. 61. Січ Михайло, Дебич Марія, Січ Микола.
В. 99. Белько Юлія.
В. 112. Савіт Марія.
В. 122. Пилип Микола, Пилип Іван, Пилип Анна.
В. 135. Терленський Михайло.
В. 149. Микитяк Іван.
В. 171. Білє Осип.
В. 142. Левчак Стефанія, Левчак Станіслав, Левчак Андрей, Левчак Андрей.
В. 146. Габровська Ольга, Андрусько Ольга.
В. 147. Карпівч Дмитро, Сивий Михайло, Виняр Стефанія, Ракоцій Анна.

В. 158. Балько Василь.
В. 175. Червак Михайло.
В. 180. Ільчинин Анна.
В. 183. Демчик Артер, Малецький Константин.
В. 193. Нестор Катерина, Януш Анеля, Януш Войтех, Джорж Марія, Гайду Василь, Брудний Стах.
В. 201. Луїс Анна.
В. 209. Черепаняк Анастасія, Поціл Вікторія.
В. 213. Коваль Іван.
В. 216. Машкович Софія.
В. 229. Лисик Емілія, Лисик Катерина.
В. 230. Мигаль Іван.
В. 234. Сісак Олена.
В. 235. Андрич Юрій, Богаченко Василь.
В. 237. Стецула Анна, Стецула Василь.
В. 238. Зварич Роман.
В. 242. Найдук Марія, Мазур Теодор, Олєнич Ева, Олєнич Семен, Любіньський Іван, Найдук Василь.
В. 247. Бель Павло, Біан Анна, Білик Катерина, Білик Ольга.
В. 251. Буй Стефа.
В. 259. Гула Стефанія.
В. 274. Теліпак Анна, Теліпак Вероніка.
В. 278. Шванічч Микола.
В. 292. Генік Карло.
В. 301. Діах Петро, Меренков Емілія.
В. 304. Барна Михайло, Попелюк Андрей, Вернівський Семен, Вернівська Марія.
В. 307. Прусь Петро, Прусь Анастасія.
В. 334. Костірка Іван, Конрад Юрій, Сених Василь, Сених Марія.
В. 335. Степанчук Марія, Степанчук Микола.
В. 358. Свет Елісавета.
В. 359. Буднич Марія, Буднич Палій, Сута Яким, Шумило Михайло, Жихович Катерина, Жихович Іван.
В. 362. Фірич Юлія.
В. 365. Горват Марія, Горват Тесія, Сабріська Марія А., Загібайло Іван.
В. 371. Малецький Михайло, Біленька Елісавета.
В. 385. Гавриш Петро.
В. 392. Голєвич Адам.
В. 395. Ріпак Михайло.
В. 396. Халупа Анна.
В. 399. Пошчюк Михайло П.
В. 404. Кічанч Катерина.
В. 409. Слівка Юрій.
В. 414. Благітка Марія М.
В. 416. Кобелевський Реймонд.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗА ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 21. Селік Степан.
В. 86. Тарас Андрей, Тарас Параска, Тарас Ольга.
В. 94. Козакевич Іван, Чепак Михайло.
В. 95. Чорний Павло.
В. 96. Дуалит Дмитро, Костек Михайло, Попович Іван, Василік Вітам, Рєвак Іван, Василік Анна, Вошімок Анна, Костек Анна.
В. 105. Нейт Теодор.
В. 155. Розик Андрей, Розек Ева, Розек Іван.
В. 171. Білик Ева.
В. 173. Богоніс Анна, Богоніс Теодор, Богоніс Розалія.
В. 217. Гріжмиковська Марія.
В. 364. Сивий Григорій.
В. 365. Митчак Косць, Митчак Марія.
В. 406. Даниляк Іван, Даниляк Василь.
В. 1. Елнорек Розалія М.
В. 65. Налєпа Анна, Налєпа Данило.
В. 128. Діах Марія.
В. 147. Савчук Володимир.
В. 149. Савчук Август.
В. 256. Бораківський Степан.
В. 286. Чепак Семен.
В. 334. Маланчак Іван.
В. 397. Піско Катерина.
В. 414. Куц Анна.
В. 21. Кузім Анна.
В. 45. Кармаз Іван.
В. 58. Смолянський Іван.
В. 81. Бугайко Іван.
В. 86. Мішур Анастасія.
В. 93. Тітик Марія.
В. 175. Макара Микола, Макара Олена.
В. 310. Сколодара Іван.
В. 371. Шушак Марія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛАС:

В. 1. Елнорек Розалія М.
В. 65. Налєпа Анна, Налєпа Данило.
В. 128. Діах Марія.
В. 147. Савчук Володимир.
В. 149. Савчук Август.
В. 256. Бораківський Степан.
В. 286. Чепак Семен.
В. 334. Маланчак Іван.
В. 397. Піско Катерина.
В. 414. Куц Анна.
В. 21. Кузім Анна.
В. 45. Кармаз Іван.
В. 58. Смолянський Іван.
В. 81. Бугайко Іван.
В. 86. Мішур Анастасія.
В. 93. Тітик Марія.
В. 175. Макара Микола, Макара Олена.
В. 310. Сколодара Іван.
В. 371. Шушак Марія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗА ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 1. Елнорек Розалія М.
В. 65. Налєпа Анна, Налєпа Данило.
В. 128. Діах Марія.
В. 147. Савчук Володимир.
В. 149. Савчук Август.
В. 256. Бораківський Степан.
В. 286. Чепак Семен.
В. 334. Маланчак Іван.
В. 397. Піско Катерина.
В. 414. Куц Анна.
В. 21. Кузім Анна.
В. 45. Кармаз Іван.
В. 58. Смолянський Іван.
В. 81. Бугайко Іван.
В. 86. Мішур Анастасія.
В. 93. Тітик Марія.
В. 175. Макара Микола, Макара Олена.
В. 310. Сколодара Іван.
В. 371. Шушак Марія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗА ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 1. Елнорек Розалія М.
В. 65. Налєпа Анна, Налєпа Данило.
В. 128. Діах Марія.
В. 147. Савчук Володимир.
В. 149. Савчук Август.
В. 256. Бораківський Степан.
В. 286. Чепак Семен.
В. 334. Маланчак Іван.
В. 397. Піско Катерина.
В. 414. Куц Анна.
В. 21. Кузім Анна.
В. 45. Кармаз Іван.
В. 58. Смолянський Іван.
В. 81. Бугайко Іван.
В. 86. Мішур Анастасія.
В. 93. Тітик Марія.
В. 175. Макара Микола, Макара Олена.
В. 310. Сколодара Іван.
В. 371. Шушак Марія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗА ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 1. Елнорек Розалія М.
В. 65. Налєпа Анна, Налєпа Данило.
В. 128. Діах Марія.
В. 147. Савчук Володимир.
В. 149. Савчук Август.
В. 256. Бораківський Степан.
В. 286. Чепак Семен.
В. 334. Маланчак Іван.
В. 397. Піско Катерина.
В. 414. Куц Анна.
В. 21. Кузім Анна.
В. 45. Кармаз Іван.
В. 58. Смолянський Іван.
В. 81. Бугайко Іван.
В. 86. Мішур Анастасія.
В. 93. Тітик Марія.
В. 175. Макара Микола, Макара Олена.
В. 310. Сколодара Іван.
В. 371. Шушак Марія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗА ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 1. Елнорек Розалія М.
В. 65. Налєпа Анна, Налєпа Данило.
В. 128. Діах Марія.
В. 147. Савчук Володимир.
В. 149. Савчук Август.
В. 256. Бораківський Степан.
В. 286. Чепак Семен.
В. 334. Маланчак Іван.
В. 397. Піско Катерина.
В. 414. Куц Анна.
В. 21. Кузім Анна.
В. 45. Кармаз Іван.
В. 58. Смолянський Іван.
В. 81. Бугайко Іван.
В. 86. Мішур Анастасія.
В. 93. Тітик Марія.
В. 175. Макара Микола, Макара Олена.
В. 310. Сколодара Іван.
В. 371. Шушак Марія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗА ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 1. Елнорек Розалія М.
В. 65. Налєпа Анна, Налєпа Данило.
В. 128. Діах Марія.
В. 147. Савчук Володимир.
В. 149. Савчук Август.
В. 256. Бораківський Степан.
В. 286. Чепак Семен.
В. 334. Маланчак Іван.
В. 397. Піско Катерина.
В. 414. Куц Анна.
В. 21. Кузім Анна.
В. 45. Кармаз Іван.
В. 58. Смолянський Іван.
В. 81. Бугайко Іван.
В. 86. Мішур Анастасія.
В. 93. Тітик Марія.
В. 175. Макара Микола, Макара Олена.
В. 310. Сколодара Іван.
В. 371. Шушак Марія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗА ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 1. Елнорек Розалія М.
В. 65. Налєпа Анна, Налєпа Данило.
В. 128. Діах Марія.
В. 147. Савчук Володимир.
В. 149. Савчук Август.
В. 256. Бораківський Степан.
В. 286. Чепак Семен.
В. 334. Маланчак Іван.
В. 397. Піско Катерина.
В. 414. Куц Анна.
В. 21. Кузім Анна.
В. 45. Кармаз Іван.
В. 58. Смолянський Іван.
В. 81. Бугайко Іван.
В. 86. Мішур Анастасія.
В. 93. Тітик Марія.
В. 175. Макара Микола, Макара Олена.
В. 310. Сколодара Іван.
В. 371. Шушак Марія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗА ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 1. Елнорек Розалія М.
В. 65. Налєпа Анна, Налєпа Данило.
В. 128. Діах Марія.
В. 147. Савчук Володимир.
В. 149. Савчук Август.
В. 256. Бораківський Степан.
В. 286. Чепак Семен.
В. 334. Маланчак Іван.
В. 397. Піско Катерина.
В. 414. Куц Анна.
В. 21. Кузім Анна.
В. 45. Кармаз Іван.
В. 58. Смолянський Іван.
В. 81. Бугайко Іван.
В. 86. Мішур Анастасія.
В. 93. Тітик Марія.
В. 175. Макара Микола, Макара Олена.
В. 310. Сколодара Іван.
В. 371. Шушак Марія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗА ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 1. Елнорек Розалія М.
В. 65. Налєпа Анна, Налєпа Данило.
В. 128. Діах Марія.
В. 147. Савчук Володимир.
В. 149. Савчук Август.
В. 256. Бораківський Степан.
В. 286. Чепак Семен.
В. 334. Маланчак Іван.
В. 397. Піско Катерина.
В. 414. Куц Анна.
В. 21. Кузім Анна.
В. 45. Кармаз Іван.
В. 58. Смолянський Іван.
В. 81. Бугайко Іван.
В. 86. Мішур Анастасія.
В. 93. Тітик Марія.
В. 175. Макара Микола, Макара Олена.
В. 310. Сколодара Іван.
В. 371. Шушак Марія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗА ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 1. Елнорек Розалія М.
В. 65. Налєпа Анна, Налєпа Данило.
В. 128. Діах Марія.
В. 147. Савчук Володимир.
В. 149. Савчук Август.
В. 256. Бораківський Степан.
В. 286. Чепак Семен.
В. 334. Маланчак Іван.
В. 397. Піско Катерина.
В. 414. Куц Анна.
В. 21. Кузім Анна.
В. 45. Кармаз Іван.
В. 58. Смолянський Іван.
В. 81. Бугайко Іван.
В. 86. Мішур Анастасія.
В. 93. Тітик Марія.
В. 175. Макара Микола, Макара Олена.
В. 310. Сколодара Іван.
В. 371. Шушак Марія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗА ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 1. Елнорек Розалія М.
В. 65. Налєпа Анна, Налєпа Данило.
В. 128. Діах Марія.
В. 147. Савчук Володимир.
В. 149. Савчук Август.
В. 256. Бораківський Степан.
В. 286. Чепак Семен.
В. 334. Маланчак Іван.
В. 397. Піско Катерина.
В. 414. Куц Анна.
В. 21. Кузім Анна.
В. 45. Кармаз Іван.
В. 58. Смолянський Іван.
В. 81. Бугайко Іван.
В. 86. Мішур Анастасія.
В. 93. Тітик Марія.
В. 175. Макара Микола, Макара Олена.
В. 310. Сколодара Іван.
В. 371. Шушак Марія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗА ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 1. Елнорек Розалія М.
В. 65. Налєпа Анна, Налєпа Данило.
В. 128. Діах Марія.
В. 147. Савчук Володимир.
В. 149. Савчук Август.
В. 256. Бораківський Степан.
В. 286. Чепак Семен.
В. 334. Маланчак Іван.
В. 397. Піско Катерина.
В. 414. Куц Анна.
В. 21. Кузім Анна.
В. 45. Кармаз Іван.
В. 58. Смолянський Іван.
В. 81. Бугайко Іван.
В. 86. Мішур Анастасія.
В. 93. Тітик Марія.
В. 175. Макара Микола, Макара Олена.
В. 310. Сколодара Іван.
В. 371. Шушак Марія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗА ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 1. Елнорек Розалія М.
В. 65. Налєпа Анна, Налєпа Данило.
В. 128. Діах Марія.
В. 147. Савчук Володимир.
В. 149. Савчук Август.
В. 256. Бораківський Степан.
В. 286. Чепак Семен.
В. 334. Маланчак Іван.
В. 397. Піско Катерина.
В. 414. Куц Анна.
В. 21. Кузім Анна.
В. 45. Кармаз Іван.
В. 58. Смолянський Іван.
В. 81. Бугайко Іван.
В. 86. Мішур Анастасія.
В. 93. Тітик Марія.
В. 175. Макара Микола, Макара Олена.
В. 310. Сколодара Іван.
В. 371. Шушак Марія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗА ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 1. Елнорек Розалія М.
В. 65. Налєпа Анна, Налєпа Данило.
В. 128. Діах Марія.
В. 147. Савчук Володимир.
В. 149. Савчук Август.
В. 256. Бораківський Степан.
В. 286. Чепак Семен.
В. 334. Маланчак Іван.
В. 397. Піско Катерина.
В. 414. Куц Анна.
В. 21. Кузім Анна.
В. 45. Кармаз Іван.
В. 58. Смолянський Іван.
В. 81. Бугайко Іван.
В. 86. Мішур Анастасія.
В. 93. Тітик Марія.
В. 175. Макара Микола, Макара Олена.

ВІД УКРАЇНСЬКОГО ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА ОДВУ У СПРАВІ ПОМОЧІ КАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ

Як уже було проголошено в „Свободі“, то Український Червоний Хрест передає з початком січня ц. р. 126 пак важливої одежі до Карпатської України.

Хотів Управу У. Ч. Х. просила громадянство, щоб припинити збірку річ, так щоб усі річі були вислані одним великим транспортом, то однак так не сталося. Бо по першій висланій одежі Управа У. Ч. Х. отримала повідомлення від деяких громад, що вони ще не викінчили вповні збірок, а тому просять Управу У. Ч. Х., щоб продовжити збірку ще на якийсь час. Це й зроблено.

Отже подаємо до відома громадянству, що цього тижня закінчено остаточно збірку річ. Всі річі вже спактовані й будуть вислані до Карпатської України. Зокрема дякуємо всім тим працівникам, що не жалували свого часу, ходили хата від хати і збирали річі.

Маючи на увазі, що передтим вислано 126 пак, а тепер вислається 20 пак, то всіх пак вислано разом 146. Вони важили вище 50,000 фунтів.

Управа У. Ч. Х. складає отсею дорогою ще раз подяку всім тим громадянам, які передали убрання, обув і поживу для висилки бідному населенню Карпатської України. Зокрема дякуємо всім тим працівникам, що не жалували свого часу, ходили хата від хати і збирали річі.

При тій нагоді повідомляємо тих усіх громадян і ті всі товариства, що свого часу складали й прислали до Управи У. Ч. Х. свої жертви на будову захисту для політичних скитальців, що разом усіх жертв упустило \$1,000, і ту суму переслано в січні через Об'єднання на будову згаданого дому в Карпатській Україні.

Управа У. Ч. Х. продовжуватиме тепер збірку на що так важливу й корисну потребу. Тому визнаємо в першій мірі всі виділи У. Ч. Х., а також прохаємо все громадянство, скласти далі жертви на ту ціль.

УКРАЇНСЬКИЙ ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ ОДВУ

Стефанія Галичич, голова

Оля Небор, секретарка

СОЮЗОВЦІ ВІДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ 126 З SLICKVILLE
І 400 З ISLIN, PA.

Подаємо до відома, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

членів згаданих відділів відбудуться

21. ЛЮТОГО 1939. Р. В ГОД. 7:30 ВВЕЧІР В ЦЕРКОВНІ ГАЛІ
В SLICKVILLE, PA.

На зборах буде прийнятний організатор В. Загаєвич, який надасть потрібні ввізнення і інформації в організаційних справах.

Марія Малевич, заст. гол. председника.

СТАРИННИЙ ЛЬВІВ

Місто Львів оснував український князь Лев, син Данила. Однак Львів не є такий старий, як були нпр. міста Пліснисько, Галич, Звенигород, Перемишль і Тернопіль. Львів, перш ніж побудований між 1250 і 1255 роком, в 1261. році був на приказ татарського вождя Бурундая розвалений, однак знову збудований як укріплене місто в 1285. році. Татари серед зими під проводом Телебути ціли два тижні даремно намагалися здобути укріплений наново Львів. Телебуга тоді то розложився був під Львовом і не зважаючи на те, що український князь тієї країни (Лев) був його союзником, обложив Львів і цілі два тижні нікому з міста вийти не дозволив, а хто поважився таки перекрастися, того татари обдирали до нага і так пускали або убивали.

Слід давнього Львова, побудованого нашим князем, був би пропав, бо на приказ польського короля Казимира стали будувати в іншому місці.

До означення положення першого Львова служили старовинні акти та документи. Колиб не ті акти, ми сьогодні не могли б знати, в якому місці стояв Львів, що його побудував наш князь Лев. В 1647. році перекладали люстрацію меж між міськими та замковими грунтами франковських ланів, дарованих королем Казимиром і князем Владиславом Опольським для Львова, побудованого на новому (нинішньому) місці. При побічці документів, що торкаються закупа грунтів Томою Горещьким під Горою Льва в 1555. році та при побічці фундаментальних документів, що відносяться до оснування монастиря босих кармелітанок у Львові і вкінці при побічці фундаментального документу для церкви св. Миколи з 1290 року — можна точно означити положення першого Львова, спаленого польським королем Казимиром у місяці квітні 1340 року. На основі тих документів і хронік (літописів) можна ствердити, що:

Загалом терен Львова ще в 17. столітті був більше нерівний, ніж нині; численніші горби ніж нині окружали львів-

ську китловину, а між тими горбами вились більше круті яруги. Довкола Львова були густі ліси, а споміж горбів і з лісів витікало 17 потоків, із яких один наведено в люстрації з 1647. року і виразно названо срібним потоком (стшбірні поток).

Від костелика св. Войтіха (себто магазину коло нинішнього Високого Замку) веде дороги до нинішнього міста і ті дороги ще в фундаментальних документах Якова та Теофілі Собіських із 1642. р. згадані під назвою „антикве віе“, себто старинні дороги. При тих дорогах, між горою Льва та Лисою, понижче, стояв двір Даниловичів, чи пак Теофілі з Даниловичів Собіської. Родина Даниловичів, із якої походила мати короля Івана Собіського, була українська. З часом українські родини польщилися наслідком подружжя зв'язків із польськими вельможами. Цю родину Даниловичів жила біля гори Льва, доказує їх двір на Стрільниці, згаданий у фундації Теофілі з Даниловичів Собіської.

Недалеко двора Даниловичів стояв монастир реформатів, побудований в 1592. році. Реформатів спровадив до Львова львівський староста Мнішек із Перемишля. Заки збудували цей монастир, скопали високу гору, яка перевищала всі львівські будинки, а тягнулася аж до міських окопів. Три роки скопували цю гору, поки не повстала рівня площа, на якій збудували монастир. Працювали при скопуванні гори всі мешканці Львова, старі й молоді.

Недалеко костела реформатів був двір Жолкевських, який згорів 1653. р. підчас облоги Львова Богданом Хмельницьким.

Далі за реформатами стояв двір Гербуртів, який в 1595. р. перемістили на монастир бернардинів. Родина Гербуртів переселилась до Галичини ще за володіння галицько-волинського князя Данила у другій половині 13. століття і зовсім зуркастилась.

Костелок Марії Сніжної перш ніж побудували з дерева німецькі наємні вояки короля

Казимира Великого. Понижче костелка Марії Сніжної стояла старовинна українська церква св. Миколая, а ще далі у стін Замкової Гори старовинний монастир о.о. Василян під покровом св. Онуфрія.

Костелок св. Івана, який вважали найстарішим будинком у Львові, був перш ніж церквою монастиря о.о. Василян. Це в 1615. р. — пише історик Піравський — пам'ятали старі люди, як декан костелика св. Івана, Крупський, виступав із процесіями, зодягнений зверху в шкіряний одяг, у шапці, підшитий футром, із острогами і зі списом, радше подібний на лицаря-воїника, ніж на духовника. Тоді це, той костел не був польський лише належав до Василян вірменського походження. Черців тих спровадили до Львова підчас хрестоносних походів на основі папських буль. На т. зв. старім ринку коло церковці св. Івана, згідно з міськими актами з 1498. року, українці та вірмени вели заміну торговлю, мінчали тканини, полотна, сукна та дорогі кожухи за воли та в'язгалі рогату худобу.

Дальше Львів на північному заході окружав Лису Гору і йшов поза монастир св. Онуфрія, де його окружали густі бори. В тих борах із давньодавня був монастир черців-пустельників, як усяди на Україні, де прийнялося чернечє життя.

Напроти Лисої Гори знімалась друга Гора св. Юрія, понад кравіцьким передмістям, також заросла відвічними буюковими лісами. На тій горі вже за часів українських князів литовський князь Войшелк, хресний батько сина князя Льва, Юрія, побудував монастир, також із черцями-пустельниками.

Понад старинним містом князя Льва, знімались двори бояр, наче ластів'ячі гнізда, чимраз вище й вище. Король Казимир, як уже сказано, спалив це місто, а ту частину, що знімалась по горах, оставив пусткою. Нове місто побудував перш ніж з дерева в китловині, в якій сходились і спливались потоки з довколишніх гір і лі-

сів. Місто скріпив муром, що окружало його звідусіль, і двома замками: один у долині при новопобудованім місті, другий на стрімкій горі, себто на вершці нинішнього Високого Замку, з каменя та цегли. В 1527. році це дерев'яне місто згоріло, а на його місці побудували кам'яний Львів у XVI. і XVII. столітті.

Із замків (веж), що були в окрених мурах міські цехи, кожний цех із своєї, боронили приступу ворогів до міста. Між одним і другим муром, що окружав Львів, шов вал, між двома глибокими ровами, які, як грозила небезпека, наповняли водою з прилягаючої Полтви.

СУДДА ПІД РОЗСЛІДОМ.

Суддя Мартин Ментон, проти якого піднесено закиди, що він узяв від ріжних осіб, котрих справи він розглядав, понад \$40,000.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

МІНЕАПОЛІС, МІНН.

Вражіння з аматорської вистави.

В неділю дня 29. січня відвідав я місто Мінеаполіс, щоб поглядити деякі свої справи. Пережив я в Америці половину свого життя, але, коли мова про неділю і церкву, то відчуваю те саме, що відчував колись в Ріднім Краю. Ось тому і зайшов до української греко-кат. церкви на відправу буде в домі „Просвіти“ вистава штуки „Юлія Мучениця“. Думаю, треба піти.

Закі зачала вистава, один молодий громадянин повідомив, що треба зносити одежу і білія для Карпатської України. Піднеслася куртина і бачу ніби русалку між деревами і квітами. Надійшла друга краля. Це були, як можна було пізнати з розмови, християнки з перших століть християнства. В другім акті бачив я римських патріїв, цевільників, тощо. Говорили вони такою гарною українською мовою, що я був певний, що це якісь українські інтелігенти зі старого краю. Та підчас павзи довідався, що всі вони це тут роджені наші діти. Вивчили їх так добре володіти нашою мовою наші Сестри. Так мені сказала моя сусідка. І вичислила навіть імена тих дітей: Софія Харчин, Настуня Соломон, Олюся Романів, Маруся Бойко.

Була перерва, а оркестра грала українські пісні. Зачався наступний акт. Бачу на сцені поганське божисте й християнку, яку приволила, щоб перед ним кадила. Та мені сказала моя сусідка. І вичислила навіть імена тих дітей: Софія Харчин, Настуня Соломон, Олюся Романів, Маруся Бойко. Була перерва, а оркестра грала українські пісні. Зачався наступний акт. Бачу на сцені поганське божисте й християнку, яку приволила, щоб перед ним кадила. Та мені сказала моя сусідка. І вичислила навіть імена тих дітей: Софія Харчин, Настуня Соломон, Олюся Романів, Маруся Бойко.

Іван Третькевич, з Бідіс, Норт Дакота.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЧИТАННЯ ПОЛЬСЬКИХ
ГАЗЕТ.

Радо прочитав я в „Свободі“ голоси читачів, які відгукнулись на мій допис щодо читання польських часописів. Цю справу деякі дописувачі добре висвітлювали і можливо, що далі завважи на що тему булиб уже зайві, якби не те, що тут вмішали — Шевченка.

Вправді Шевченко написав: „І чужому научайтесь, свого не цурайтесь“, але звідки п. Гнат Климишин знає, що це відноситься до польських газет в Америці? Бо чи з тих газет можна нам щось путнього навчитись? Таж ті газети допомагають Польщі наш нарід деморалізувати і нищити! Таж та польська преса постійно цує проти української преси і змагає до того, щоб її знищити. Знаючи духа Шевченка, не можемо навіть подумати, щоб він бажав собі такої „науки“, якою дише польська преса.

Шевченко писав свої думки в часі, коли Україні треба було справжньої, західньої науки та ширшого світогляду. Тому поет накликав: „чужому научайтесь“. Але це не значить, що це не значить, що тим „чужим“ є польська преса. Ми від поляків набрали вже досить „науки“. Сам п. Климишин знає, скільки то українці дістали „дипломів“ в часі польської „пацифікації“. Досить нам тої „науки“. І тому проч з нею з українських хат!

Хто з українців хоче слухати Шевченка і „чужому научайтесь“, хай учиться від розумних і свободолюбних американців. Чому цілувати ту польську нагайку, що нас бє? Це рабство, а Шевченко рабства не любив. Подібними цитатами із Шевченка ми лиш доказуємо, що ми його не розуміємо.

В Америці повинні ми любити своє і шанувати американське, бо це також наше, бо ми є — американські горожани. Тут є багато доброго до науки. Шевченко сказав: „Думайте — читайте“. А це не є розумне думання, коли накликаємо до читання польських газет в Америці.

Отож Браття і Сестри: „думайте — читайте“.

Чужому научайтесь, але до броду, розумному.

Я. Нестор.

ВЕРТАЮТЬ.

Завдяки українському культурно-політичному напрямку „Карпатська Україна“ під проводом теперішньої влади зісталася в рамках Чехо-Словацької держави. Я досі належав до так званого „руско-го течія“ та святочно обіцяю, що завжди й всюди буду працювати в користь українського народу і його культури та в користь Карпатської України і всієї федерації, в інтересі братнього співжиття українців, чехів та словаків.

„Русько“ орієнтацію вважаю зрадницькою й шкідливою для нашого народу та країни, вона нас намагалася завести в чуже ярмо, про що я скорше не міг знати, я провидів тільки тоді, коли факт зради Бродія й Феніка був доконаний. Я, правда, не був ніколи членом партії цих зрадників, але тепер жалю взагалі, що колись працював у користь „руско-го“ напрямку, який був тільки покришкою для чорної праці цих зрадників.

Ольдрих Ступка, нар. учитель в Кузьміні.

ПОДРОЖНІ МРІІ ВЕСНОЮ

Як зима наближається до кінця, мешканці цього краю, що родилися поза його границями, починають мріяти про весну в рідному краю. Спомини дитячого віку, про приятелів і кривих наповняють їх ум. Серця американських українців наповнюються шестер бажанням провести Великдень найкраще з усіх свят, у краю, де вони родилися.

Цього року ці весняні мрії можуть легко сповнитися для тих подорожніх, що рішуться приступити до одної з Великодних Прогулоч Гапа-Лойду. Посліпний парохід Лойду Бремен виплине з Нью Йорку 29. березня, а парохід Гапа-Дойтшлянд виплине з Нью Йорку 30. березня. Оба кораблі допливуть до європейських портів на час, щоб всі пасажери доїхали до свого місця призначення перед Великоднем.

Хто хочби раз подорожував на пароходах Гапа-Лойду, той усе буде знову вибирати ці пароходи на подорож до Європи й назад. Наприклад, у 1936 році 136,247 пасажирів подорожувало кораблями Гапа-Лойду, переплываючи Атлантик сюди й туди і кружляючи для приємності. Причини цієї популярності стануть вам ясні при найближчому часі, як ви теж поїдете Гапа-Лойдом.

Виду оживлення інтересу поза границями до вистав у Нью Йорку й Сан Франсіско багато американських українців запросить своїх кривих і знайомих відвідати їх, провести з ними ту вакації та побачити Світову Виставу. Щоби заохотити до такого подорожування до Америки, Гапа-Лойд проголосив зниження цін подорожі по через океан з Європи й назад. Знижена ціна подорожі в оба боки буде виносити лише півтора разів більше, ніж подорожі в один бік, отже ціна подорожі в оба боки значно знижена. Подорожні мають право перебувати в Злучених Державах 28 днів, в котрі то не вчисляється ані для прибуття до Нью Йорку ані для вїзду з Нью Йорку. Підчас такого чотиритижневого побуту можна влаштувати повну програму для оглядин.

Гапа-Лойд проголосив: неслухав ще одну новину про свої лінійні кораблі Берлін та Ст. Луйс. На обох кораблях знесено туристичну каюсу, а всі знамениті кабіни віддано для пасажирів третьої класи.

Подорожні інформації радо вам уділить котрийнебудь корабельний агент або філія Гапа-Лойду.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІ

І. В., Провіденс, Р. Ай. — Гроші були вислані 4 лютого з Провіденс, Об'єднання одержало їх 6. лютого. Допис поміщений в „Свободі“ 16-го лютого.

ВЕЛИКОДНІ КАРТКИ

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР,
КОЛИ Є ДОБРИЙ ВИБІР.

- ЖЕЛЯТИНОВІ, perlatin 5 ц.
- КНИЖКОВІ з вітрами 5 ц.
- УКРАЇНСЬКІ картки з гарними кольоровими зображеннями, без відтискуваних поздравлень. Надаються на всякі свята, можуть бути вислані як великодні картки, спеціально до американців, щоб представити нашу візори 5 ц.
- Шойно овержано з краю нові, претягні КАРТКИ, УКРАЇНСЬКОГО СТИЛЮ, зі сценами з українських великодних звичаїв 5 ц.

При замовленні просимо точно написати, котрий рід карток Вам вислати. Карток на кредит або на с. о. а. не вислається.

Замовляти в книгарні „Свободи“:

„SVOBODA“

81-83 GRAND ST., 160 P. O. BOX 346,

JERSEY CITY, N. J.

НАЙДУТЬ ПОСАДУ

Греко-католицька парохія в Сімсоні,
Па., пошукує ДЯКО-УЧИТЕЛЯ. Може
вчити хор, давати концерти й відвідувати
школу. Може зайняти посаду від 15.
марта. Голоситися на адресу:
JOSEPH KONUT,
51 Reservoir St., Simpson, Pa.

ВЗОРИ КАНВА, НИТКИ ДО
ВИШИВАННЯ Д. М.
С. І СТЕМПЛЬОВА-
НИ РІЧНИ.

UKRAINIAN BAZAAR,
170 E. 4th ST., NEW YORK, N. Y.

Д-р С. ЧЕРНОВ
● Гострі й хронічні недуги чоло-
вічків і жінок — Шкіря й кров.
● Аналіз крові для подружжого са-
довства.

223 SECOND AVE., cor. 14th ST.,
NEW YORK CITY. Room 14.
Gramercy 7-7697
Офісові години 10—8; неділя 11—2
Жінка-доктор до обслугову-
вання X & флюроскоп.

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР,
ХІРУРГ І АКУШЕР
321 E. 18th STREET

383 MORRIS AVENUE,
between 1st and 2nd Avenues,
NEW YORK, N. Y.
Tel. GRAMERCY 5-2416.
Урядові години: рано від 10 до
12. Ввечір від 6 до 8, а в неділю
рано від 10 до 12.

МІРОН ЛИТВИН
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Без різниці, як далеко позі
Ньюарком. Вразі потреби теле-
фонуєте до нас. Обслуга щиро
і чесна. — Office:
383 MORRIS AVENUE.

100. Springfield Ave.
NEWARK, N. J.
Phone: Essex 3-5347

ІВАН БУНЬКО
Новий Український Удертейкер
заряджує погребамі по ціні та
низькій, як \$150. Обслуга
найкраща.

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th ST., NEW YORK CITY.
Dignified funerals as low as \$150.
Telephone: Gramercy 7-7661.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

— Прошу вас, пане, чого ці люди протестують? Адже ж шкоти такі ошадні, що зниження мусілиб витати з радистю?

— Бачите, пане, — відповідає запитаний, — це правда; але раніше ми ходили пішки й ошаджували два пенси, а тепер, коли оплата знижена на один пенс, ми будемо заощаджувати лише один пенс.